

**ת"פ 36868/09 - מדינת ישראל נגד לידור אוחנה, רועי תורג'מן -
נזר דין**

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 36868-09 מדינת ישראל נ' אוחנה ואח'

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

- נגד
1. לידור אוחנה
2. רועי תורג'מן - נזר דין

הנאשמים

ב"כ המואשימה: עו"ד עינת מירץ

ב"כ הנאשם 1: עו"ד ארז בר-צבי

נזר דין לנואשם 1

כללי

1. הנאשם 1 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוון, בעבירות החזקת סם שלא לצורך עצמית, שיבוש מהלכי משפט, איוםים וקשרית קשור לפשע.

הנאשמים, תושבי באר-שבע, הגיעו לירושלים על מנת למכור סמים. הם פעלו במשותף, באמצעות היישומון "טלגרס", כדי למכור סמים והשתמשו בכינויים "המלאך של החשש" ו"הנסיך של החשש". בין הנאשמים נערכה חלוקת עבודה, שלפיה הנאשם קיבל שירות ומסרונים מלוקחות שביקשו לקנות סמים, תיאם עם מקום ומועד למפגש, את כמות הסם ואת המחיר, ונואשם 2 ביצע את העסקיות בפועל. הנאשם הפעילו אדם נוסף, מאור גולד, אשר ביצע אף הוא עסקאות סמים עבורם. הפעלו של גולד נעשתה בעיקר על ידי הנאשם, באמצעות שירות טלפון ומסרונים, אך לעיתים קיבל גולד הוראות גם מנואשם 2 שהפעיל אותו בדרך דומה. את הכספי שקיבל גולד במהלך העסקאות הוא העביר בדרך כלל לנואשם ולעתים גם לנואשם 2.

ביום 6.9.18 בשעה 19:00 החזיקו הנאשמים במקומות שונים בחדר 105 במלון "שניא" שבירושלים 88 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש וכן 0.0936 גרם סם מסוכן מסוג קנאביס, שלא לצריכתם העצמית, וכן החזיקו בארכיות נילון שונות, סכין לחיתוך הסם, משקל וכיסף מצומן בסכום של 1,770 ₪, אשר נתפס אצל הנאשם. הסמים נתפסו בחיפוש שנערך על ידי שוטרים בחדר המלון, ובמהלכו פנה הנאשם לגולד וביקש ממנו "שיקח את התיק עלייו" והוא ישלם לו 15.00 ₪

עמוד 1

(כך בכתב האישום המתוכנן) וכן אמר לו שכשהוא יהיה בחוץ הוא יdag לו. הנאשם אמר לגולד, בין היתר: "תגיד שאתה נכה ושהכל שלך אחיך אני אבאו כל יום לבקר אותך במעצר".

ה הנאשם חזר על דבריו אלו במשדרי החקירה שבתחנות המשטרה, ובעת שהה במקום לצד גולד צעק לעברו כי ניתן לו 15,000 ₪ על מנת שייקח את התקיק על עצמו.

בעת מעצרו של הנאשם הוא קילל את השוטר וידאל לויטן, וכשהשוטר ביקש ממנו להפסיק אמר לו הנאשם "אני אdag שיפטו אותי אם צריך אני אשLEM שוחד כמה כסף שזה יעלה". סמוך לכינסה לבית המעצר אמר הנאשם לשוטר אהרן חסון: "אני עוד אשתחה שמפנייה כשהאני יצא אתם כולם כמו סרדיינים עומדים ככה מטופטמים" והוסיף: "אתה לא מכיר אותי אני משפחתי פשע אנחנו עוד נפגש". כאשר הגיע השוטר חסון לחדר החקירה על מנת להח堤ם את הנאשם על דוח המעצר אמר לו הנאשם: "אתה לא יודע מי זה משפחתי אוחנה אתה עוד תבוא אליו ותצטער על זה يا הוMO". בשל אלה הורשע הנאשם בעבירות החזקת סם שלא לצורך עצמית, שיבוש מהלכי משפט ואוימים שיוחסו לו באישום הראשון.

בין התאריכים 4.9.18 - 6.9.18 קשרו הנאשםים קשר עם גולד לביצוע עסקאות סמיים. גולד מכר עבור הנאשםים חשיש במחיר של 200 ₪ לכל חמישה גרים סם. הנאשם שלח את גולד לבצע עבורו עסקאות סחר במסים בשלושה מקרים.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירות קשירת קשר לפשע שיוכסה לו באישום השני.

2. הצדדים הצינו הסדר דיןוי במסגרת כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיחסו לו והורשע. לא נערכ הסדר לעניין העונש.

3. תסקירות שירות מבוחן מיום 18.6.19 מלמד כי הנאשם כבן 26, נשוי ואב לשניים ושוהה בתנאים מגבלים של מעצר בית מלא. טרם מעצרו היה הנאשם שותף בעסק המספק שירותים משלוחיו אוכל. הנאשם נשר מבית הספר בגיל 13, בשל קושי להתמודד עם דרישות המסגרות החינוכיות והשתלב בעבודות מוגבלות שונות. מגיל צער גילה הנאשם בעיות התנהגות והחל במעורבות פלילתית, ובשל כך לא גויס לצה"ל. הנאשם התקשה לשותף מעולמו ולהתיחס להיבטים שונים של חייו, והדבר הקשה על השיח עמו בשירות המבחן.

ה הנאשם מעורב בפלילים החל מגיל 13. לחובתו חמש הרשעות קודמות בעבירותים אלימות ורכוש. כשהתבקש להתייחס לעברו הפלילי הנרחיב, תיאר תחושת הנהה וסיפוק מסויים להכאיו לאחרים וגם לעצמו מסיבה שלא הצליח להסבירה, והתקשה להרחב בעניין. בשיח עמו בלטו מאפייניו השוליים, והוא הרחיב על אודות בחירתו לנHAL אורח חיים שכזה מגיל עיר. הנאשם תיאר תחושות סיפוק מההתנהגותו האלימה ונראה היה כי הוא היה מעוניין להניכח את מאפייניו האלימים והשוליים גם בשיח מול שירות המבחן, דבר שיצר תחושת איום במעמד הריאיון שנערך עמו. במידע שנансף משירות המבחן לנוער תוארו הקשיים הלימודיים ובעיות התנהגות שהלכו והחמירו עם השנים וסירבו של הנאשם לקבל טיפול. הנאשם סירב גם לשותף פעולה עם טיפול שהוצע לו בשירות המבחן לנוער.

ביחס לעבירות הנוכחית אמר הנאשם כי אינו מודה במיחסו לו וטען כי הואשם בעבירות שלא ביצע.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא צער מופנם, בעל יכולות קוגניטיביות תקינות, המתנסה להסתגל ומגלה קשיי תפקוד כתוצאה לאור חייו, נוטה להתנהגות אימפולסיבית, אלימה ומנHAL אורח חיים לא נורמטיבי. ניכר כי הנאשם הפנים נורמות חשיבה והתנהגות שלילים, כי הוא נעדר גבולות פנימיים ומתנסה לעמוד בגבולות חיצוניים. ההתנהגות היא כי ההליכים הפליליים שהתנהלו נגדו בעבר ומתחנלים כולם לא מהווים עבورو גורם מרתקע ומציב גבול. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם התקשה לאור החיים לעורוך בחינה עמוקה של מאפייניו המורכבים ולהיעזר בגין הטיפול שהצעו לו סיוע. שירות המבחן העירין כי קיים סיכון גבוה להמשך התנהגות פורצת גבול. לאור האמור ובהיעדר הכרה כלשויו של הנאשם בנסיבות מצבו, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית.

4. בדין שהתקיים ביום 22.9.19 הבהיר ב"כ הנאשם כי הנאשם עומד על הודהתו בביצוע העבירות. באותו דין טען הנאשם, כי קצינת המבחן הכניסה מילים לפיו, כתבה בתסוקיר דברים שלא אמר ולא אפשרה לו לדבר. הוא ביקש הזרמתנו נוספת להציג את עדותו בפני שירות המבחן.

שירות המבחן התבקש להתייחס לטענותיו של הנאשם ובהתודה שהוגשה מטעמו ביום 19.10.19 נכתב כי נערכה בדיקה ביחס להתנהלותה של קצינת המבחן ולא נמצא פגם בדרך עריכה האבחון.

לאחר דברים אלה ניתנה לנائب הזרמתנו לשוב ולהתראיין בשירות המבחן. בתסוקיר משלים שהוגש ביום 25.12.19 תואר כי נערכו מא츠ים רבים להיפגש עם הנאשם. הקשר עמו נעשה דרך אשתו בלבד באמצעות מספר הטלפון שמסר. נקבעו לו שלוש פגישות בתאריכים שונים, שהוא לא הגיע אף אחת מהן ותרץ תירוצים שונים. הנאשם עצמו או אשתו לא יצרו קשר עם שירות המבחן בניסויןקדם את המפגש ולפיכך לא הייתה אפשרות לתסוקיר משלים בעניינו.

5. במסגרת טיפוליה לעונש ב"כ המأشימה לקבע מתחם עונש הולם נפרד עבור כל אחד מהאישומים. ביחס לאיום הראשון ביקש ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שמוונה לשמוונה- עשר חודשים מאסר בפועל, וביחס לאיום השני ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה למספר חודשים מאסר בפועל. ב"כ המأشימה ביקשה לגוזר על הנאשם עונש של שנים-עשר חודשים מאסר בפועל בגין האיום הראשון, חודשים מאסר בפועל בגין האיום השני, ולהפעיל במצבו עונש מאסר בגין האיום השלישי בין ארבעה וחמש שנים שנגזר עליו בתיק קודם, כך שבסך הכל יגゾרו עליו שמוונה- עשר חודשים מאסר בפועל. המأشימה הדגישה בטיעוניה את עברו הפלילי המכובד של הנאשם, את חוסר שיתוף הפעולה שלו עם גורמי טיפול, ובפרט עם שירות המבחן ואת הסיכון הרב שיחזור על מעשיו.

6. ב"כ הנאשם ביקש ביקש לקבוע ביחס לאיום הראשון מתחם עונש הולם שמתחיל במאסר מותנה ועובדות שירות, וביחס לאיום השני הסכים למתחם שהוצע על ידי המأشימה. ב"כ הנאשם ביקש לגוזר על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות והציג את נסיבותו האישיות של הנאשם, את העובדה שהיא נתן במעצר בית במשך פרק זמן ארוך של כhana וחצי, את העובדה כי נגד גולד, האדם שקשר קשר עם הנאשם כמתואר באישום השני, לא הוגש כתב אישום, וכן הפנה לעונש שנגזר על הנאשם כבסיס להשוואה. ב"כ הנאשם טען כי לא ניתן להפעיל את עונש המאסר המותנה שנגזר על הנאשם, שכן עונש זה הוורך כבר במסגרת תיק אחר, לאחר ביצוע העבירות בתיק הנוכחי.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר שהבין את הטיעות שעשה ושילם עליה מחיר אישי כבד בדמות מעצר הבית הארוך

שבו היה נתון. הנאשם אמר כי הוא שומר על ניקיון מסוימים ואין סבור שהוא זקוק לטיפול, ומטעם זה לא ניתן לראיון נוספים בשירות המבחן.

מתחם העונש ההורם

8. גם שני הצדדים התייחסו אל שני האישומים כאלו שני אירועים נפרדים, מדובר במעשה בתכנית עברינית אחת שכל אחד מהאישומים מתאר פנים אחרות שלו, ועל שניהם חולש חלק כללי אחד המתאר את פרטיה התכנית. העבירות בוצעו במועדים סמוכים למרחוק של ימים ספורים זו מזו ועל כן יש לראות בשני האישומים אירוע אחד ולקבוע בגינו מתחם עונש ההורם אחד.

9. עבירות הסמים נועדו להגן על הציבור מפני הנזק ומהחברת "ספהיריס והעקייפיס אשרגרמייסת צאתה המשימוש בסמים", ובכלל זה גם ביצוע עבירות נלוות על ידי משתמשים בסמים כדי למן אתצריכת הסמים.

השימוש בסמים איננו פוגע רק פגיעה פיזית ונפשית בתבמשות עצמו, גמעלבנימשפחותיהם של המשתמשים, על סביבתם הקרובות להלבסוי שבסביבה אף חברה כולה (ראוע"פ 14/1635 יהודה מדינישראל (פורסם בębבו 21.8.14)).

10. הסמים שהחזיקו הנאשם בחדר המלון הם סמים מסוג חשש וקניבוס שאינם נמנים על קבוצת הסמים שמוקובל להתיחס אליהם כאל סמים "קשיים". הכמות שהוחזקה על ידי הנאשם היא ביןונית ואולם לא ניתן להתעלם מן העבודות המוסכמות בחלק הכללי של כתב האישום, המלמדות כי הסמים שנפתחו היו למעשה מלאי עסקי של הנאשם, שנועד לממכר לציבור הרחב, ולצדם החזיקו הנאשם גם כלי עבודה וכיוד נלווה שנדרשו לצורך המכירה - משקל, סכין ושקיות.

11. כתב האישום המתוקן אינו עורך אבחנה בין חלקו של הנאשם לבין החלקו של הנאשם 2 בכל הנוגע לעצם החזקת הסמים.

12. מתוך עבודות כתב האישום המתוקן ברור שמדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון והיערכות שכלה הצעידות בסמים, הגעה לירושלים ואייתור מקום שהיה ואחסנה מתאים.

13. התנהלותו העברינית של הנאשם במהלך האירוע נושא האישום הראשון מלמדת על מידת גבואה של תועזה והעדר מORA מפני רשיות החוק. הנאשם ביקש לשבש את החקירה והמשפט ממש מתחת לאפס של השוטרים ולא היסס גם לאיים עליהם.

14. עבירת האיום נועדה להגן על שלוחות הנפש ועל תחשות הביטחון האישי של אדם ובעירט שיבוש מהלכי המשפט ועודעה להגן על תקינותם של הלि�כי חקירה ומשפט ועל עשיית הצדקה.

בניגוד לעבירות הסמים, עבירות האויומים ושיבוש מהלci משפט לא תוכנו מראש והן בוצעו בלחת אוירובי המעצר.

15. האויומים שהשמע הנאשם הופנו כלפי שני שוטרים שונים,omidat chomartem binyonit- הוא אים לפגוע בהעסקתו של אחד השוטרים, וביחס לאחר השמע אiom לפגיעה שטיבה לא ברור.

16. מנגד, מידת הפגיעה של עבירות שיבוש מהלci המשפט בערכיהם המוגנים היא גבולה, שכן הנאשם הציע סכום כסף גבוה וטובות הנאה אחרות לאחר כדי שיקבל על עצמו את האשמה ויאפשר לנאשם להימלט מהעמדה לדין. עם זאת, למרבה המזל, הדבר התגלה על ידי השוטרים ומטרתו של הנאשם לא הושגה.

17. עבירות הקשר נועד למנוע שותפות עסקית עברינית. במקרה דנן הקשר שנקשר בין הנאשם לגולד היה קשור לשחר בסמים. מדובר במעשים שתוכננו מראש ובkeitah וחלקו של הנאשם בהוצאות הקשר אל הפועל היה מרכזי, כפי שעולה מתחם החלק הכללי של כתוב האישום: הוא יוזם את העסקאות, הוא שאיתר את הליקוחות וסיכם עמו את פרטי העסקאות, הוא שהפעיל את גולד והוא שמודע לנורף את עיקר הרווחים הצפויים מתחם הוצאה הקשר אל הפועל.

18. שלא כמו במקרה של מכירת סמים לסוכן סמי, במקרה דנן הסמים נמסרו לקונים ולמעשה הופצו לציבור.

19. הנאשם אמן לא הורשע בעבירות סחר בסמים, ואולם מכלול מעשיו כפי שהוא בתיו בחלק הכללי המתאר את התכנית לשחר בסמים, באישום הראשון, המתאר את הקמת התשתית התפעולית לשחר, ובאישור השני, המתאר את קשרית קשר להוצאה של הסחר אל הפועל- מטרה שהושלה, ולנוכח חלקו המרכזי והמהותי של הנאשם בכל אלה והפעולות שעשה למען מימושו של הקשר, ניתן ללמדע על מתחם העונש ההולם את מעשיו מפסיקה בעניינים של מי שביצעו עבירות סחר בסמים בהיקפים דומים.

עיוון בפסקה מלמד כי בגין עבירות שנעברו בנסיבות דומות נגזרו עונשים שככלו רכיב מהותי של מאסר בפועל. ראו למשל ע"פ (י-מ) 48972-11-18 **יעקובשטי לי נ' מדינת ישראל** (פורסם בדנו 16.4.19); רע"פ 7996/12 **יוספ' מדינתיישראל** (פורסם בדנו 23.1.13); רע"פ 7275/11 **נאסרו' מדינתיישראל** (פורסם בדנו 11.10.11); ת"פ (פ"ת) 14-06-06-27086-20 **מדינתיישראל' דיבפרק** (11.9.14) ובפסק הדין בערעור עלי' בעפ"ג (מרכז) 12248-04-15 26709-06-14 **מדינתיישראל' נ' מדינת ישראל** (פורסם בדנו 16.6.15); ת"פ (פ"ת) 26709-06-14 **מדינתיישראל' איפרגן** (פורסם בדנו 1.2.12).

20. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שנים- עשר לשושים חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה מלקלל או להחזק רישיון נהיגה.

משעה שהעבירות בוצעו מתוך מניע כספי, יש חשיבות רבה להטלת עונש כספי, שיבhair כי ביצוע העבירות אינו כדאי גם בהיבט הכלכלי. עם זאת בקביעת גובה הकנס אתחשב, כמציאות החוק, גם במצבו הכלכלי של הנאשם ובעובדה שהוא אינו עובד מזה כמנה וחצי.

21. בשולי הדברים מצאתי לציין כי עמדתה של המאשימה בגין למתחם העונש ההולם באישום השני מעוררת תמייהה, שכן ספק רב מדוע אם עונש של מאסר מוותנה, המצוי, לדידה, בחתית מתחם העונש ההולם את האישום השני, אמן הולם שלושה מקרים מתחכנים של קשר רפואי לSubscriber בסמך מסוכן, קשר ש愧ה התmesh והוצאה אל הפעולות והוביל להפצת סמים לציבור ולగירפת רוחים כספיים לקשור.

העונש המתאים לנואם

22. שקלתי לזכות הנואם את הودאותו במიוחס לו בכתב האישום המתוקן. עם זאת, קשה לומר כי הודהה זו, וכן התנהלותו הכללית של הנואם לאור ההליך, היה בהן כדי להשוך בזמן שיפוטו. כשבועיים לפני המועד שנקבע לשמייעת הראיות, נקבע דיון, לביקשת הצדדים, לאחר שהודיעו על הסדר טיעון ובקשו להציגו. ואולם, בדיון שנקבע, הנואם שב וכפר במיווחס לו בכתב האישום המתוקן שגובש במסגרת הסדר. הנואם הודה במיווחס לו רק ביום עונש, שנקבע לשמייעת ראיות, וחילפו עוד תשעה חדשניים מאז שהוגש תסוקיר שירות המבחן ועד שנשמעו הטעונים לעונש, זאת בשל העדריות חוזרות של הנואם מדיניות והימנעותו מלהגשה לשירות המבחן, גם שנותנו לו מספר הזדמנויות לעשות כן והدين נדחה לצורך כך. לפיכך, לא ניתן אף לש考 את פרק הזמן הארוך שבו שהה הנואם במעצר בית. תקופת מעצר הבית יכולה להיות קצרה במידה רבה, לו היה הנואם משפט פעולה עם ההליך ועם שירות המבחן. תשעה שהתנהלותו של הנואם היא שהובילה להתארכות המשפט, מובן כי לא ניתן לזקוף לזכותו את חלוף הזמן ואת השוואת הממושכת בתנאים מגבילים.

23. לנואם שש הרשות קודמות בעבירות רכוש, אלימות או יומיים והפרת הסדר הציבורי, והוא נידון לעונשים שונים, אך עד כה לא נוצר עליו מאסר בפועל. העונשים שריצה עד עתה לא הרתיעו את הנואם מלשוב ולבצע עבירות, שהלכו והסלימו בחומרתן.

על העדר מORA מפני החוק ורשיונות האכיפה ניתן ללמידה גם מהתנהלותו של הנואם במהלך המשפט, העדריותו מחלוקת מהדינום ואחריו לדינום אחרים, וכן מתוך התנהלותו מול שירות המבחן, שעל פי התרומות גורמי הטיפול נועדה להטיל עליהם אימה מפניו.

24. הצדדים חולקים בשאלת האם ניתן להפעיל במקורה דין את עונש המאסר המותנה שנוצר על הנואם בת"פ 16-05-2019 28819 של בית משפט השלום בבאר-שבע. במסגרת אותו התקיק נוצרו על הנואם ביום 21.9.16, בין היתר, ארבעה חדשני מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות אלימות, לרבות אלימות נגד רכוש ואיומים (להלן: "תקופת התנאי הראשונה").

ביום 24.2.19 נוצר דין של הנואם בת"פ 18-06-66681 של בית משפט השלום בבאר-שבע, לאחר שהורשע בביצוע עבירות אלימות ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, ובמסגרת גזר הדין האריך בית משפט את עונש המאסר המותנה הנ"ל למשך שנה נוספת (להלן: "תקופת התנאי הנוסף"). באותו מועד טרם ניתנה הכרעת הדין בתיק הנוכחי, ומובן כי לא ניתן היה להביא את דבר קיומו לידיות בית המשפט בבאר-שבע שגורר את דיןו של הנואם והאריך את תקופת התנאי.

בתיק הנוכחי הורשע הנאשם, בין היתר, בעבירות אiomים, שבוצעה בתוך תקופת התנאי הראשונה, לאחר שהוטל עונש המאסר המותנה, אך לפני שהוא.

ב"כ הנאשם טוען כי בגזר דיןו של בית משפט השלום בבאר שבע בת"פ 66681-06-18, המתיחס אף הוא לעבירה שבוצעה בתוך תקופת התנאי הראשונה, הוא כבר עשה שימוש בעונש המותנה (והאריכו), ומשכך, לא ניתן לבצע פעולה משפטית נוספת בגין העבירה נושא התקיק הנוכחי שבוצעה בתוך תקופת התנאי הראשונה.

מדובר בטענה שובת לב, שאף נתמכה בפסקת בית משפט השלום שהוצאה על ידי ב"כ הנאשם. דא- עקה שעיל פי פסיקת בית המשפט העליון בرع"פ 97/89 **קוז נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호 23.8.89) במקרה זה לא זו בלבד שנית להפעיל את העונש המותנה, אלא שבית המשפט מחויב להפעילו. דברים דומים נקבעו גם בرع"פ 7108/04 **ראש נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호 4.8.04):

**"הטענה לפיה לא ניתן להפעיל מאסר על תנאי משומשת אריביצ'זועה עיריה קדמלה
ארכתתוק פושל המאסר על-תנאי בהליך אחר, אינה חדשה והיא נדחתה בעבר".**

ראו גם פסק הדין בرع"פ 2798/06 **וענין נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호 16.7.07) בנושא קרוב, המתיחס לאפשרות להפעיל עונש מאסר מותנה במסגרת ביטול צו מבחן, לאחר שהמאסר המותנה הוואר על ידי אותו מوطב במסגרת גזר הדין שבו הוטל צו המבחן.

ההיגיון העומד בבסיס תוצאה זו הוא שבתווך תקופת התנאי הראשונה, הנאשם ביצע שתי עבירות המפעילות את התנאי והופכות את המאסר המותנה לחייב הפעלה. מובן, כי לו היה מוגש כתוב אישום אחד בגין שתי העבירות, לא ניתן היה לחלק על היוטו של המאסר המותנה כబ הפעלה. אלא, שספק האם ניתן היה לצרף את שתי העבירות כתוב אישום אחד לפי כללי צירוף האישומים. העובדה כי מדובר בעבירות שבגין הוגש כתבי אישום נפרדים היא עניין דיני - טכני שאין בו כדי להשפיע על קיום התכלית העומדת בבסיס המאסר המותנה- להרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות.

במקרה דנן אין שיקול המצדיק להימנע מהפעלת המאסר המותנה במצבבר לעונש שייגזר.

25. הנאשם אימץ אורח חיים שלו מגיל צעיר, הוא אינו מקבל אחריות על מעשיו ומילא אינו מכיר בכך בקבלת טיפול. יתרה מכך, הנאשם אף מתהדר באורח החיים שמנhalb, ומתוך אף להציג בפני שירות המבחן את ההנהה שמסבבה לו פגעה אחרים.

מאפיינו האישיותיים של הנאשם, עברו הפלילי וכישלון ההרעתה, מקימים חשש ממשי כי הנאשם יוסיף לבצע עבירות ויסכן את הציבור, ומהיבאים שקיילת שיקולי הגנה על הציבור והעמקתם של שיקולי ההרעתה האישית.

26. להשלמת התמונה יציין כי גם עם הנאשם 2 נערך הסדר טיעון במסגרת תוקן כתוב האישום שהוגש נגדו, באופן שנכללו בו רק האישום הראשון שענינו החזקת הסמים בבית המלון, ואישום נוסף שייחס לסייע לסחר בסם מסוכן בשל כך שסייע לנאים 1 למכור 14.33 גרם חשש לאחר. אשמה נקבעה ללא הרשות ונגזרו עליו 250 שעות שירות לתועלת הציבור וצו מבחן. המאשימה הגישה ערעור על פסק הדין והוא תלוי ועומד בעת בבית המשפט

המחוזי. מכל מקום, סברתי כי לא ניתן להשוות בין עניינו של הנאשם 1 לבין הנאשם 2, אשר לא ביצע עבירות איוומיים ושיבוש מהלכי משפט, ובנוסף עמדו לזכותו גילו הצעיר, ההתרשות כי נגרר אחרי הנאשם 1 וחוש מכך- נראה כי בית המשפט יוכל לשקל בעניינו שיקול שיקום שאינם קיימים בעניינו של הנאשם 1.

27. טענת ההגנה כי נגד גולד, האדם שהופעל על ידי הנאשם לצורך הסחר בסמים, לא הוגש כתב אישום, לא נסתירה. המאשימה התקสาขา להתייחס לנסיבות אי העמדתו של גולד לדין, אולם מרובה הצער לא מצאה לקיים את החלטת בית המשפט בעניין זה. לכן יש להניח לזכות הנאשם, כי לא הייתה הצדקה עניינית להימנע מהעמדתו של גולד לדין, ועובדיה זו מצדיקה הקלה עמו הנאשם, תוך התייחסות גם לחלקו היחסי של גולד במכלול המסתכת העברינית, אשר ללא ספק נופל מחלקו של הנאשם.

28. מכלול הנسبות שאינן קשורות לביצוע העבירה מובילות למסקנה כי יש לגזר על הנאשם עונש המצוי מעט מעל חלקו האמצעי של מתחם העונש ההורם. עם זאת, לא מצאתו להחמיר עמו הנאשם מעבר לעמדת המאשימה. לפיכך, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

.א. ארבעה- עשר חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו מיום 6.9.18 - 25.9.18.

.ב. עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 28819-05-16 של בית משפט השלום בבאר- שבע יופעל במצבבר לעונש שנגזר על הנאשם.

בэн הכל ירצה הנאשם שמוונה-עשר חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו.

ה הנאשם יתאם כניסה למאסר עם ענף אבחון ומיפוי של שירות בתי הסוהר טלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הirection אחרת, עליו להתייצב ביום 3.5.20 עד השעה 9:00 במתќן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזיר הדין. תנאי השחרור שבהם הוא מצוי יוסיפו לחול על הנאשם עד להתייצבותו למאסר.

.ג. שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר שלא עברו עבירה לפי פקודת הסמים המוסכמים התשל"ג- 1973 למעט החזקת סמים לצריכה עצמית וכלים.

.ד. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר שלא עברו עבירה של שיבוש מהלכי משפט או איוומיים.

.ה. חדש מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר שלא עברו עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית או כלים לפי פקודת הסמים המוסכמים.

קנס בסך 2,000 ל"נ או 25 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בארבעה תשלוםויות חודשיות שוות ורצופים, הראשון עד ליום 1.4.20 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומיים במועדו, תעמוד מלאה יתרת הקנס לפירעון מיידי.

. 29. הסמים יושמדו.

30. לא התבקש חילוט הכסף שנטפס ועל כן אני מורה על החזרתו לנאשם בכפוף להעדרם של עיקולים.

31. המזיכרות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב אדר תש"פ, 18 מרץ 2020, ב נכחות הצדדים.